

Arrest

nr. 66 137 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2011.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 16 juni 2011, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 30 juni 2011.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 30 juni 2011, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 8 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u geboren in Bagdad op 22 december 1975. U bent een sjjiitische Arabier en woonde steeds op hetzelfde adres in Nairiyah te Bagdad wanneer u in Irak verbleef. Uw studies bleven beperkt tot de lagere school. In de jaren '90 hebt u voor uw legerdienst in een restaurant gewerkt als kok. U bent van 1993 tot 1997 bij het leger geweest.

In het begin van uw legerdienst hebt u een periode gedeserteerd. Hoewel dit op uw rode legerkaart vermeld was, verklaarde u in orde te zijn met uw legerdienst. Toch besloot u toen u in 1997 gedemobiliseerd werd om Irak te verlaten. Vervolgens verbleef u in Jordanië, Dubai, Jemen, Ethiopië en Djibouti, waar u het grootste deel van de tijd verbleef. U verklaarde in deze landen te vertoeven omwille van economische redenen.

In december 2008 keerde u terug naar Irak, waar u uw werk als kok hervatte. Circa drie maanden na uw terugkeer leerde u in het restaurant waar u werkte de jongen (J.) kennen. U verklaarde dat hij u meelokte naar een appartement, waar jullie zich ontkleedden en naar een erotische film gingen kijken. Op dat moment zou de politieofficier (H.) er zijn binnengevallen. Deze zou dan foto's van u genomen hebben en gedreigd hebben hiermee naar uw familie te stappen. Hij zei ook dat u een doodsvonnis riskeerde omwille van uw homoseksualiteit, maar dat hij u wel zou helpen indien u voor hem zou werken. U moest dan gedurende enkele maanden telkens naar zijn appartement komen, waar u door verschillende mensen werd mishandeld. Gedurende deze periode kon u wel in het restaurant blijven werken. In mei 2009 hebt u een vlucht poging ondernomen, maar aangezien (H.) uw identiteitskaart had afgenomen, werd u bij een controle door de politie onderschept. Zo kwam u noodgedwongen weer bij (H.) terecht. Deze hield u gedurende tien dagen vast, waarna hij u na aandringen weer vrijliet. Daarna bent u naar Griekenland gevlucht, u verbleef hier een jaar, maar werd uitgewezen. U besliste dan via Frankrijk naar België door te reizen, waar u op 30 augustus 2010 aankwam en asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: kopieën van uw identiteitskaart (dd.2/02/09), uw nationaliteitsbewijs (dd.5/06/06), de eerste pagina's van uw paspoort (9/07/05), uw uitwijzingsbevel van Griekenland (dd.12/05/10) en uw vreemdelingenkaart van Griekenland (dd.6/11/09). Verder legde u tevens uw originele rijbewijs van Djibouti (dd.3/08/08) voor.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u **de status van vluchteling niet kan toekennen**. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat u, die beweert de heer (S.S.A.A.S.) geboren op 22 december 1975 te Bagdad (Irak) te zijn, uw eerste **asielaanvraag indiende onder een andere identiteit** (nl. (A.J.S.M.)). U poogde aldus doelbewust de Belgische autoriteiten te misleiden en dit doet aldus afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Zowel op DVZ als op het CGVS legde u **inconsistente verklaringen** af over een vorig **verblijf en asielaanvraag in een ander Europees land** (CGVS p.10-11). U ontkende immers eerst dat u in Griekenland asiel aanvraagde. Uit vertrouwelijke informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat u daar wel degelijk asiel hebt aangevraagd. Hiermee geconfronteerd gaf u dit toe, maar zei u dat dit onder dwang gebeurde (CGVS p.10). U diende achteraf ook nog een kopie in van de Griekse uitwijzingsbrief. U gaf ook toe dat u in Griekenland andere motieven zou hebben ingeroepen omdat u daar niet wenste te blijven (CGVS p.11). Dit doet eveneens twijfels rijzen in verband met de ernst van uw vrees en uw nood aan bescherming. Ook het feit dat u nadien langs Frankrijk passeerde en daar evenzeer naliel asiel aan te vragen, maakt dat de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven in het gedrang komt.

Bovendien kan ook **ernstig worden getwijfeld aan uw beweerde terugkeer naar Irak in 2008**. Zo kunt u geen enkel reisdocument dienaangaande voorleggen. U legt wel een paspoort voor, maar dit werd afgeleverd in Sannaa (Jemen), en is volgens uw verklaringen niet uw laatste paspoort (CGVS p.8). Ook uit uw voorgelegde identiteitsdocumenten kan dit niet worden afgeleid. Het betreft hier immers slechts kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien kan uit uw relaas niet worden afgeleid wat de precieze reden is waarom u naar Irak diende te terug te keren. Het feit dat u reeds sinds 1997 in verschillende landen buiten Irak verbleef en pas in 2008 zou zijn teruggekeerd, wijst erop dat u vermoedelijk elders een degelijk verblijfsstatuut had of de mogelijkheid had een stabiel leven op te bouwen. U haalde bovendien zelf aan dat u om een rijbewijs te verkrijgen in Djibouti zowel een reispas als een verblijfsvergunning nodig had (CGVS p.9). Het feit dat u uw originele rijbewijs van Djibouti voorlegde, is een aanwijzing dat u weldegelijk in het verleden over zo'n verblijfsvergunning beschikte. Bovendien zei u dat u het grootste deel van de tijd tussen 2000 en 2006 in dat land verbleef (CGVS p.13).

Ook met betrekking tot uw kennis over Bagdad kunnen bedenkingen te worden gemaakt. U verklaarde wel dat u lange tijd in het buitenland heeft verbleven, en daardoor is het aannemelijk dat uw kennis minder gedetailleerd is. Echter, volgens uw verklaringen zou u in december 2008 terug zijn gekeerd naar Irak en er tot ongeveer augustus 2009 te hebben verbleven. Enige recente kennis aangaande Bagdad mag dan ook van u worden verwacht. Gevraagd naar de dichtstbijzijnde brug bij uw woonplaats dient u het antwoord schuldig te blijven. Ook heeft u geen idee hoe het kanaal dat u

vernoemde officieel heet. (CGVS p.21-22). U kunt tevens **geen concrete voorvallen in verband met de veiligheidssituatie in uw wijk** in Irak aanhalen, tijdens de periode dat u zou zijn teruggekeerd naar Bagdad Jedida (CGVS p.3). Voorts is het merkwaardig dat u niet op de hoogte bent van de laatste verkiezingen in Irak. Immers, tijdens uw beweerde verblijfsperiode in Irak, vonden er op 31 januari 2009 provinciale verkiezingen plaats. Ook heeft u totaal geen idee wanneer de val van het regime van Saddam wordt herdacht. (CGVS p.22). Het feit dat hiervan niet op de hoogte bent doet verder twijfels rijzen aangaande uw beweerde terugkeer naar Irak.

Vervolgens dient er ook aangaande uw voorgehouden problemen ernstige opmerkingen te worden geformuleerd die de geloofwaardigheid ervan aantasten. Over het algemeen blijft u **zeer vaag aangaande de tijdstippen** waarop alles zich afspeelde. Het was slechts na meermaals doorvragen dat u uiteindelijk een situering van de tijd kon geven. Zo antwoordde u bijvoorbeeld in eerste instantie "ik kan het me niet herinneren" op de vraag hoe lang u de jongen kende waarmee al uw problemen begonnen. Nadien kon u zich wel herinneren dat het ergens tussen de maand maart en februari was (CGVS p.15). Het feit dat u een mars aan het eten was en hierbij geregeld heel luid smakte, maakt dat er ernstige bedenkingen kunnen worden gemaakt bij de verklaring die u op dat moment aflegde. U was op dat moment immers aan het vertellen over de manier waarop u mishandeld werd (CGVS p.17). Op zijn allerminst kan er worden gezegd dat hierdoor uw **relaas niet doorleefd** overkwam.

Er kunnen daarenboven ernstige **bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaring dat u homoseksueel zou zijn**. Zo is het uiterst bevreemdend te moeten vaststellen dat u zich niet herinnert of u ooit aan iemand in Irak over uw geaardheid hebt verteld en hoe dat gesprek dan zou afgelopen zijn (CGVS p.19). Wanneer u wordt gevraagd naar de naam van een mannelijke ex-partner kunt u hierop niet antwoorden (CGVS p.20). Ook antwoordde u eerst "ik kan het me niet herinneren" op de vraag wanneer u ontdekte dat u zich tot mannen voelde aangetrokken (CGVS p.19). Bij de vraag hoe u zich daarbij voelde antwoordde u dat u niet oud genoeg was om dit te beseffen en er daarom geen gevoel bij had (CGVS p.19). Op de vraag of u wel eens het initiatief nam tot een relatie met een man antwoordde u eerst ja, wanneer er dan gepeild werd naar de manier waarop kon u hier niet op antwoorden en zei u dat u de mensen niet aansprak, maar zij u (CGVS p.19-20). U hebt bovendien geen weet van organisaties of ontmoetingsmogelijkheden voor homoseksuelen in Irak (CGVS p.21). U verklaarde ook geen weet te hebben van andere homoseksuelen met problemen (CGVS p.18).

Het feit dat politieofficier Hussam ermee gedreigd zou hebben uw familie te verwittigen als u niet voor hem zou gaan werken en u dit nu al meer dan geruime tijd niet meer doet, terwijl uw familie nog steeds niet op de hoogte is van uw beweerde geaardheid, doet de geloofwaardigheid van uw relaas nog meer wankelen.

Bovenstaande vaststellingen maken dat er aan uw **ingeroepen problemen met de politieofficier Hussam onvoldoende geloof** kan worden gehecht. De hoedanigheid van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent van Bagdad (Centraal-Irak). Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Centraal-Irak een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit Bagdad (Centraal-Irak), niet wordt betwist en gezien uw positie en situatie in Irak, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en aan een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u rekening houdend met de actuele situatie in Centraal-Irak de **status van subsidiaire bescherming toegekend**.

De door u neergelegde documenten, zijnde kopieën van uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, de eerste pagina's van uw paspoort, uw uitwijzingsbevel van Griekenland en uw vreemdelingenkaart van Griekenland en uw originele rijbewijs van Djibouti, zijn niet van die aard dat ze afbreuk zouden doen aan bovenstaande bevindingen en ze kunnen de beslissing dan ook niet in positieve zin ombuigen. Buiten uw rijbewijs betreft het immers allemaal kopieën, deze zijn dus makkelijk manipuleerbaar waardoor de echtheid geenszins kan worden gegarandeerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Naar aanleiding van het tegensprekelijk uitstel op de zitting van 16 juni 2011 naar de zitting van 30 juni 2011 vroeg de verzoekende partij uitdrukkelijk op de zitting van 30 juni 2011 dat op het

zittingsblad werd genoteerd: *“De verzoekende partij benadrukt dat het beroep zich beperkt tot de weigering van de vluchtelingenstatus en niet werd ingediend tegen de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus”*.

2.1.2. Op de zitting van 8 juli 2011, ingevolge het tegensprekelijk uitstel dat werd verleend in het kader van de rechten van verdediging omwille van de neerlegging van de nota inzake de actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak, legt de raadsman van de verzoekende partij een verklaring neer inhoudende de afstand van geding.

2.1.3. De verklaring inzake de afstand van beroep werd tevens toegezonden aan de Raad bij aangetekende brief van 7 juli 2011.

2.2. Daargelaten de vraag naar de toepassing van artikel 39/73-1 van de vreemdelingenwet inzake het kennelijk onrechtmatig beroep omwille van de inhoud van de voormelde uitdrukkelijke notering op het zittingsblad van 30 juni 2011 en het feit dat de Raad drie zittingsdagen aan het dossier besteedde, ontwaart de Raad geen elementen die zich verzetten tegen afstand van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS